

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Δεκατρία

Το Μυστικό των Εσχάτων Ημερών

Jeff Pippenger

2023-12-08

Το δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον δεύτερο άγγελο της Αποκαλύψεως δεκατέσσερα. Ως εκ τούτου, αντιπροσωπεύει τη δεύτερη από τρεις δοκιμασίες, οι οποίες παριστάνονται ως διατροφική δοκιμασία, ακολουθούμενη από οπτική δοκιμασία, και καταλήγει σε δοκιμασία λυδίου λίθου. Και οι τρεις αυτές δοκιμασίες, οι οποίες είναι επίσης προφητικά ορόσημα, υπάρχουν στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου της Αποκαλύψεως δεκατέσσερα. Όπως συμβαίνει με τον πρώτο άγγελο της Αποκαλύψεως δεκατέσσερα, έτσι και το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ περιέχει καθεμία από αυτές τις τρεις δοκιμασίες.

Η δεύτερη δοκιμασία, ή το μήνυμα του δεύτερου αγγέλου, αρχίζει στο τέλος της πρώτης δοκιμασίας. Το δεύτερο κεφάλαιο ακολουθεί το πρώτο κεφάλαιο. Η ολοκλήρωση της δεύτερης δοκιμασίας εγκαινιάζει αμέσως την τρίτη δοκιμασία. Η χρονική περίοδος που αντιπροσωπευόταν από τη δεύτερη δοκιμασία συμβολιζόταν από τα εβδομήντα έτη της αιχμαλωσίας του Δανιήλ, η οποία άρχισε με την κατάκτηση επί Ιωακείμ και ολοκληρώθηκε με το διάταγμα του Κύρου. Καθώς το τέλος εκείνων των εβδομήντα ετών πλησίαζε, ο Δανιήλ αναγνώρισε μέσω του προφητικού Λόγου του Θεού ότι το τέλος επρόκειτο να φθάσει.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος Δαρείου τοῦ υἱοῦ Ἀσουήρου, ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ τοῦ βασιλείου τῶν Χαλδαίων, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐγὼ Δανιήλ ἐνόησα ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, περὶ οὗ ἐγένετο ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν τὸν προφήτην, ὅτι ἔμελλε νὰ συμπληρώσῃ ἐβδομήκοντα ἔτη ἐπὶ τὰς ἐρημώσεις τῆς Ἱερουσαλήμ. Δανιήλ 9:1, 2.

Ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, ο οποίος αναγνωρίζει τη συμβολική σημασία των εβδομήντα ετών της αιχμαλωσίας, και αυτή η αναγνώριση λαμβάνει χώρα λίγο πριν από τη λήξη των εβδομήντα συμβολικών ετών. Ο λαός του Θεού έχει ορθώς κατανοήσει την εβδομηκονταετή αιχμαλωσία, αλλά εκείνο που αντιπροσωπεύει ο Δανιήλ είναι η κατανόηση ότι αυτά τα εβδομήντα έτη αντιπροσωπεύουν την προφητική περίοδο από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον νόμο της Κυριακής. Για τον Δανιήλ, τα έτη εκείνα έληξαν με το διάταγμα του Κύρου, το οποίο κατά τις έσχατες ημέρες αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Λίγο πριν από τον νόμο της Κυριακής, ο λαός του Θεού αφυπνίζεται στην προφητική κατανόηση που παριστάνεται από τα συμβολικά εβδομήντα έτη. Τα συμβολικά αυτά έτη άρχισαν με τον Ιωακείμ, ο οποίος αντιπροσωπεύει την 11η Σεπτεμβρίου 2001, όταν, με την άφιξη του Ισλάμ του τρίτου Ουαί, ο ισχυρός άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ κατέβηκε και ανήγγειλε την πτώση της Βαβυλώνας. Η πτώση της Βαβυλώνας αντιπροσωπεύει το μήνυμα του δεύτερου αγγέλου, και στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 άρχισε η δεύτερη περίοδος δοκιμασίας για εκείνους που έφαγαν το κρυμμένο βιβλίο που ήταν στο χέρι του αγγέλου. Η περίοδος εκείνη, που παριστάνεται από τα

συμβολικά εβδομήντα έτη, συνεχίζεται μέχρι τον νόμο της Κυριακής.

Καθώς το τέλος πλησιάζει, όπως προτυπώνεται από τον Δανιήλ κατά το πρώτο έτος του Δαρείου, ο λαός του Θεού αφυπνίζεται στη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου. Είχαν προηγουμένως κατανοήσει ορισμένες από τις αλήθειες που συνδέονται με τη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου, αλλά το μέρος εκείνο το οποίο φθάνουν να κατανοήσουν ακριβώς πριν από το τέλος της προφητικής περιόδου του δευτέρου αγγέλου, ήταν κρυμμένο στο σκοτάδι. Καθώς ο Δανιήλ μελετούσε τον προφητικό Λόγο του Θεού και κατόπιν αντιλήφθηκε τη σημασία των εβδομήντα ετών, οδηγήθηκε σε προσευχή, όπως είχε οδηγηθεί σε προσευχή όταν αντιλήφθηκε την απειλή ζωής ή θανάτου του Ναβουχοδονόσορ σχετικά με το όνειρο της εικόνας του. Στο ένατο κεφάλαιο του Δανιήλ, όπως και στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, ενώ ο Δανιήλ προσευχόταν, έλαβε προφητικό φως.

Ναι, ενώ ακόμη ελάλουν εν προσευχή, ο ανήρ Γαβριήλ, τον οποίον είχαν ιδεί εν τη οράσει κατ' αρχάς, πετών ταχέως, με ήγγισε περί τον καιρόν της εσπερινής προσφοράς. Και με edίδαξε, και ελάλησε μετ' εμού, και είπεν, Ω Δανιήλ, τώρα εξήλθον διά να σε κάμω να εννοήσεις μετά συνέσεως. Δανιήλ 9:21, 22.

Η «ικανότητα και σύνεση» που δόθηκαν στον Δανιήλ καθώς προσευχόταν συμφωνούν με την προσευχή του στο δεύτερο κεφάλαιο.

Τότε ο Δανιήλ πήγε στο σπίτι του και έκανε γνωστό το πράγμα στον Ανανία, στον Μισαήλ και στον Αζαρία, τους συντρόφους του· ώστε να ζητήσουν οικτιρμούς από τον Θεό του ουρανού σχετικά με αυτό το μυστήριο, για να μη χαθούν ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του μαζί με τους λοιπούς σοφούς της Βαβυλώνας. Τότε το μυστήριο αποκαλύφθηκε στον Δανιήλ με νυχτερινή όραση. Τότε ο Δανιήλ ευλόγησε τον Θεό του ουρανού. Δανιήλ 2:17–19.

Γραμμή επί γραμμής, οι δύο προσευχές του Δανιήλ είναι η ίδια προσευχή. Και οι δύο δίδονται κατά τη διάρκεια μιας ιστορίας που συμβολικώς αντιπροσωπεύει την ορατή δοκιμασία του δευτέρου αγγέλου, η οποία εκτυλίσσεται μεταξύ της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 και του επικείμενου νόμου της Κυριακής. Με την επαπειλούμενη θανατική απειλή του Ναβουχοδονόσορος και με την προφητική γνώση τόσο των εβδομήκοντα ετών του Ιερεμιά όσο και του όρκου των επτά καιρών του Μωυσή, ο Δανιήλ προσεύχεται την προσευχή του εικοστού έκτου κεφαλαίου του Λευιτικού, ενώ ζητεί να του αποκαλύψει ο Θεός το τελικό προφητικό μυστικό της βιβλικής προφητείας. Το μυστικό που ο Ιωάννης προσδιορίζει ως την Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού.

Στο ένατο κεφάλαιο, ο Δανιήλ βρίσκεται στο μεταίχμιο δύο βασιλειών. Η Βαβυλώνα μόλις έπεσε στους Μήδους και Πέρσες, διότι είναι το πρώτο έτος του Δαρείου, τοποθετώντας έτσι τον λαό του Θεού στις έσχατες ημέρες στο σημείο της μετάβασης που επισημάνθηκε στο κίνημα του πρώτου αγγέλου και επίσης στο κίνημα του τρίτου αγγέλου.

Το φιλαδελφικό μιλλεριτικό κίνημα μετέβη στη Λαοδίκεια το 1856, και το λαοδικειακό κίνημα του Future for America μεταβαίνει στο φιλαδελφικό κίνημα στο τέλος των τρειςήμισι ημερών κατά τις οποίες κείται νεκρό στην οδό της Αποκάλυψης, κεφάλαιο ένδεκα. Η δοκιμασία στην οποία απέτυχε το φιλαδελφικό κίνημα των Μιλλεριτών από το 1856 έως το 1863, αφορούσε τη διδασκαλία των «επτά καιρών».

Η δοκιμασία για το Λαοδικειακό κίνημα του Future for America βρίσκεται σε σχέση με την αναγκαιότητα να αναγνωρίσει τη διασκορπισμένη του κατάσταση και κατόπιν να εισέλθει στην προσευχή και στην εμπειρία του εικοστού έκτου κεφαλαίου του Λευιτικού. Ο Δανιήλ βρισκόταν στον μεταβατικό χρόνο μεταξύ της Βαβυλώνας και της Μηδοπερσικής αυτοκρατορίας, και ακριβώς πριν από το τέλος της περιόδου των εβδομήντα ετών που σηματοδοτείται από το διάταγμα του Κύρου. Τα εβδομήντα έτη αποτελούν το πλαίσιο για την προσευχή του Δανιήλ, και τα εβδομήντα έτη αντιπροσωπεύουν τα «επτά καιρούς» του Μωυσή. Και οι δύο προσευχές του Δανιήλ ευθυγραμμίζονται με τον μεταβατικό χρόνο που σηματοδοτείται από τους «επτά καιρούς» στο κίνημα του πρώτου αγγέλου, καθώς επίσης και στο κίνημα του τρίτου αγγέλου.

Το «μυστικό» που αποκαλύπτεται στον Δανιήλ είναι η αποκάλυψη της εικόνας του Ναβουχοδονόσορ. Το «μυστικό» της εικόνας του Ναβουχοδονόσορ κατά τις έσχατες ημέρες είναι ότι αυτή αντιπροσωπεύει οκτώ βασιλεία, όχι τέσσερα. Στα προηγούμενα άρθρα που ανήκουν στην κατηγορία «The Eighth is of the Seven», αυτή η αλήθεια έχει ήδη παρουσιαστεί. Μέσα σε εκείνο το μυστικό βρίσκεται η αποκάλυψη του σημείου μεταβάσεως όταν φθάνει το όγδοο, το οποίο είναι εκ των επτά. Το «μυστικό» της εικόνας του Ναβουχοδονόσορ είναι η επιβεβαίωση της αναστάσεως του κέρατος του αληθινού Προτεσταντισμού και του κέρατος του Ρεπουμπλικανισμού. Αμφότερες αυτές οι αναστάσεις προσδιορίζουν ότι κάθε κέρας είναι το όγδοο, αλλά είναι εκ των επτά· και η μετάβαση από το έκτο στο όγδοο και των δύο κέρατων λαμβάνει χώρα μέσα στο προφητικό πλαίσιο μιας δοκιμασίας συνδεδεμένης με τις «επτά φορές» του Μωυσέως. Η μετάβαση λαμβάνει χώρα, όπως παριστάνεται από τον Δανιήλ, ακριβώς πριν από το διάταγμα του Κύρου, το οποίο αντιπροσωπεύει το διάταγμα του κυριακάτικου νόμου στις Ηνωμένες Πολιτείες. Έπειτα, κατά τον κυριακάτικο νόμο, με ταχείες κινήσεις, η θανατηφόρος πληγή του παπισμού θεραπεύεται, καθώς ο παπισμός γίνεται η όγδοη κεφαλή που είναι εκ των επτά, καθώς και αυτός επίσης διέρχεται μέσα από μια προφητική μετάβαση, όπως παριστάνεται από την εικόνα του Ναβουχοδονόσορ στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Διὰ τοῦτο ὁ Δανιήλ εἰσηλθε πρὸς τὸν Ἀριώχ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς εἶχε διορίσει νὰ ἐξολοθρεύῃ τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος· εἰσηλθε καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν οὕτως· Μὴ ἐξολοθρεύῃς τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος· φέρε με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ θὰ φανερώσω εἰς τὸν βασιλέα τὴν ἔρμηνείαν. Τότε ὁ Ἀριώχ ἔφερε τὸν Δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως μετὰ σπουδῆς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν οὕτως· Εὗρον ἄνδρα ἐκ τῶν αἰχμαλώτων τοῦ Ἰούδα, ὅστις θὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν βασιλέα τὴν ἔρμηνείαν. Ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δανιήλ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο Βαλτασάσαρ· Δύνασαι νὰ μοι γνωστοποιήσῃς τὸ ἐνύπνιον τὸ ὁποῖον εἶδον, καὶ τὴν ἔρμηνείαν αὐτοῦ; Δανιήλ 2:24–26.

Μόλις δοθεί το μυστικό στον Δανιήλ, γίνεται αναφορά και στα δύο ονόματά του, υποδηλώνοντας ότι εκπροσωπεί τον λαό της διαθήκης, ο οποίος στις έσχατες ημέρες μόλις έχει μεταβεί στο Φιλαδελφικό κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Εκδηλώνει τον χαρακτήρα του δούλου του Θεού, ζητώντας να μη θανατωθεί κανείς εξαιτίας της αδυναμίας τους να κατανοήσουν το «μυστικό». Ο χαρακτήρας του αντιπαράβάλλεται προς εκείνον του Αριώχ, ενός υπηρέτη του Ναβουχοδονόσορος, ο οποίος επιδιώκει να αποκομίσει εύσημα από τον βασιλέα επειδή βρήκε τον Δανιήλ. Κατόπιν, ο Δανιήλ επισημαίνει τη διάκριση ανάμεσα στην αληθινή προφητική εκδήλωση και σε εκείνη των σοφών της Βαβυλώνας, όταν απαντά στην ερώτηση του Ναβουχοδονόσορος με

ερώτηση, και έπειτα, σε αντίθεση με τον Αριώχ, δεν εκμεταλλεύεται την κατανόησή του του «μυστικού» για να προωθήσει τον εαυτό του, αλλά αντίθετα υψώνει τον Θεό του ουρανού.

Ο Δανιήλ αποκρίθηκε ενώπιον του βασιλέως και είπε: Το μυστικόν, το οποίον ο βασιλεύς εξήτησε, δεν δύνανται οι σοφοί, οι αστρολόγοι, οι μάγοι, οι μάντις να φανερώσωσιν εις τον βασιλέα· αλλά υπάρχει Θεός εν τω ουρανώ, όστις αποκαλύπτει μυστήρια και γνωστοποιεί εις τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ τι μέλλει να συμβή εν ταις εσχάταις ημέραις. Το όνειρόν σου και τα οράματα της κεφαλής σου επί της κλίνης σου είναι ταύτα. Δανιήλ 2:27, 28.

Ο Δανιήλ αρχίζει την παρουσίαση του «μυστικού» προσδιορίζοντάς το ως «μυστικό» που εξηγεί τι θα συμβεί στις έσχατες ημέρες. Το μυστικό της κεκρυμμένης ιστορίας των επτά βροντών προσδιορίζει τι θα συμβεί στις έσχατες ημέρες. Η εικόνα του Ναβουχοδονόσορ είναι ένα στοιχείο του μυστικού των εσχάτων ημερών, το οποίο αποσφραγίζεται ακριβώς πριν από το κλείσιμο της δοκιμαστικής περιόδου. Αποκαλύπτεται ακριβώς πριν από το κλείσιμο της δοκιμαστικής περιόδου, στον μεταβατικό χρόνο κατά τον οποίο και τα δύο κέρατα του θηρίου της γης γίνονται ο όγδοος, ο οποίος είναι εκ των επτά, όπως παριστάνεται από τον Δανιήλ στο πρώτο έτος του Δαρείου.

Σὲ δέ, ὦ βασιλεῦ, οἱ διαλογισμοί σου ἀνέβησαν ἐπὶ τῆς κλίνης σου περὶ τοῦ τί μέλλει νὰ γίνῃ μετὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἀποκαλύπτων τὰ μυστήρια σοὶ ἐγνώρισε τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν. Ὅσον δὲ δι' ἐμέ, τὸ μυστήριον τοῦτο δὲν ἀπεκαλύφθη εἰς ἐμέ διὰ σοφίαν ὑπερέχουσαν παρὰ πάντα ζῶντα, ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ ἐρμηνεία εἰς τὸν βασιλέα, καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃς τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου. Δανιήλ 2:29, 30.

Ο Δανιήλ εδραιώνει την αλήθεια με δεύτερο μάρτυρα ως προς το γεγονός ότι το όνειρο του Ναβουχοδονόσορος αφορά τις έσχατες ημέρες, όταν λέγει: «ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια γνωρίζει σοι ἃ μέλλει γενέσθαι», «μετὰ ταῦτα». Κατόπιν ο Δανιήλ διευκρινίζει ότι το μυστικό δεν του εδόθη για τον ίδιο, ούτε επειδή είχε κάποια ανώτερη σοφία από οποιονδήποτε άλλον άνθρωπο, αλλά ότι το «μυστικό» εδόθη στον Ναβουχοδονόσορα «ένεκεν ἐκείνων οἵτινες θέλουσι γνωρίσει τὴν ἐρμηνείαν». Το «μυστικό» εδόθη για εκείνους που θα παρουσίαζαν την «ερμηνεία» του ονείρου στον πνευματικό βασιλέα της Βαβυλώνας κατά τις έσχατες ημέρες. Το μυστικό εδόθη ειδικώς για τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, διότι το «μυστικό» είναι για εκείνους οι οποίοι, στις έσχατες ημέρες, κηρύττουν την τελική πτώση της Βαβυλώνας. Τότε ο Δανιήλ αποκαλύπτει το όνειρο της εικόνας, το οποίο είχε παραμείνει κρυμμένο στο σκότος και το οποίο παρήγαγε τη δοκιμασία ζωής ή θανάτου.

Σὺ, ὦ βασιλεῦ, εἶδες, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μεγάλη. Αὕτη ἡ μεγάλη εἰκὼν, τῆς ὁποίας ἡ λαμπρότης ἦτο ἐξάαιρετος, ἴστατο ἔμπροσθέν σου· καὶ ἡ μορφή αὐτῆς ἦτο φοβερά. Ἡ κεφαλὴ τῆς εἰκόνας ταύτης ἦτο ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, τὸ στήθος αὐτῆς καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἐκ ἄργυρου, ἡ κοιλία αὐτῆς καὶ οἱ μηροὶ αὐτῆς ἐκ χαλκοῦ, αἱ κνήμαι αὐτῆς ἐκ σιδήρου, οἱ πόδες αὐτῆς μέρος μὲν ἐκ σιδήρου καὶ μέρος ἐκ πηλοῦ. Ἐθεώρεις, ἕως οὗ ἀπεκόπη λίθος ἄνευ χειρῶν, ὅστις ἐπάταξε τὴν εἰκόνα εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς τοὺς ἐκ σιδήρου καὶ πηλοῦ, καὶ συνέτριψεν αὐτούς. Τότε συνετρίβησαν ὁμοῦ ὁ σίδηρος, ὁ πηλός, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος καὶ ὁ χρυσός, καὶ ἐγένοντο ὡς τὸ ἄχυρον τῶν θερινῶν ἀλωνίων· καὶ ὁ ἄνεμος παρέσυρεν αὐτά, ὥστε δὲν εὗρέθη τόπος δι' αὐτά· καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγένετο ὄρος μέγα, καὶ ἐγένισεν ὅλην τὴν γῆν. Τοῦτο εἶναι

τὸ ἐνύπνιον· καὶ θέλομεν εἰπεῖ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Δανιὴλ 2:31–36.

Το ὄνειρο του Ναβουχοδονόσορος προσδιόρισε τὰ βασίλεια τῆς βιβλικῆς προφητείας ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ ἕως τὶς ἐσχάτες ἡμέρες, ὅταν οἱ ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, ποὺ ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τὸν Δανιὴλ κατὰ τὴν παρουσίᾳς του ἐνώπιον τοῦ Ναβουχοδονόσορος, καὶ ἀπὸ τὸν λίθον ποὺ ἀποκόπηκε ἀνεὺ χειρῶν, καταστρέφουν τὰ ἐπίγεια βασίλεια ποὺ παριστάνονται στὴν εἰκόνα, ἡ ὁποία κατόπιν γίνεται ὄρος ποὺ γεμίζει ολόκληρη τὴ γῆ. Τὸ ὄνειρο ἀφορούσε τὶς ἐσχάτες ἡμέρες, στὸ προφητικὸ μεταβατικὸ σημεῖο ὅταν τὸ τελευταῖο προφητικὸ μυστικὸ ἀποκαλύπτεται σὲ αὐτοὺς τοὺς ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

Ὡς τὸ λάβαρο τοῦ ἀληθινοῦ προτεσταντικοῦ κέρατος, μεταφέρουν τότε τὸ μήνυμα τοῦ τρίτου ἀγγέλου πρὸς ἕναν κόσμον ποὺ πεθαίνει. Τὸ μήνυμα ἐκεῖνο διογκώνεται σὲ δυνατὴ κραυγὴ κατὰ τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὅταν ἐπιβάλλεται τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου. Πρὶν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ διάταγμα, ἐκεῖνοι ποὺ παριστάνονται ἀπὸ τὸν Δανιὴλ στὶς ἐσχάτες ἡμέρες, πρόκειται νὰ ἐλθοῦν ἀντιμέτωποι μετὰ τὴ δοκιμασίᾳ τῆς εἰκόνας τοῦ θηρίου. Ἡ δοκιμασίᾳ αὐτὴ εἶναι ὀπτικὴ δοκιμασίᾳ καὶ ἀπαιτεῖ νὰ ἰδοῦν, ὅσοι παριστάνονται ἀπὸ τὸν Δανιὴλ, τὶς κινήσεις ποὺ παράγουν τὸ διάταγμα τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς. Δοκιμάζονται γιὰ νὰ διαπιστωθεῖ ἂν ἔχουν ἐπιλέξει τὴ θεία μεθοδολογία, ἡ ὁποία τοὺς ἐπιτρέπει νὰ δουν τὴ δοκιμασίᾳ τῆς εἰκόνας ποὺ εἶναι κρυμμένη στὸ σκοτάδι. Ἡ δοκιμασίᾳ τοὺς περιλαμβάνει προσωπικὴ ταπείνωση καὶ ἐξομολόγηση. Περιλαμβάνει τὴν ἀναγνώριση ὅτι στὸν Δανιὴλ δόθηκε κατανόηση μὲσω ονείρων καὶ οράσεων· διότι, ἂν ἀρνηθοῦν νὰ ἀκούσουν τὴ φωνὴ τοῦ Δανιὴλ ποὺ βοᾷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, εἶναι ὡς ἐκεῖνοι ποὺ στὶς ἡμέρες τοῦ Χριστοῦ ἀπέρριψαν τὸ μήνυμα τοῦ Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ.

Ἡ Ἀδελφὴ Γουάιτ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τὰ βιβλία τοῦ Δανιὴλ καὶ τῆς Ἀποκάλυψης ἀλληλοσυμπληρώνονται, καὶ ἡ λέξις «συμπληρώνω» ποὺ χρησιμοποιεῖ σημαίνει νὰ ὁδηγεῖ κάτι στὴν τελείωση. Στὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου τοῦ 2023, ὁ Λέων τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα ἀρχισε νὰ ἀποσφραγίζει τὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως εἶχε υποσχεθεῖ νὰ πράξει ἀκριβῶς πρὶν κλείσει ὁ καιρὸς τῆς δοκιμασίας. Πράττοντας τούτο, προσδιόρισε βιβλικὲς ἀλήθειες ποὺ προηγουμένως εἶχαν κατανηθεῖ ὀρθῶς, ἀλλὰ ποὺ τώρα ἔπρεπε νὰ κατανηθεῖν μὲσα στὸ πλαίσιο τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν.

Μία ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἀλήθειες εἶναι οἱ δύο μάρτυρες τῆς Ἀποκάλυψης ἕνδεκα. Μία ἄλλη εἶναι ἡ ἱστορία ποὺ ἀποτελεῖ τὴν τέλεια ἐκπλήρωση τῶν «επτὰ βροντῶν» τῆς Ἀποκάλυψης δέκα. Ἐχει ἀναδείξει ἀλήθειες ἀπὸ τὶς ἱερὲς γραμμὲς μεταρρυθμίσεως ποὺ μιλοῦν γιὰ τὴν ἀπογοήτευση τῆς 18ης Ἰουλίου 2020. Ἐχει χρησιμοποιεῖ τὰ τέσσερα ὀρόσημα ποὺ ὑπάρχουν σὲ καθεμία ἀπὸ τὶς ἱερὲς γραμμὲς μεταρρυθμίσεως, τὰ ὁποία ἀπεικονίζουν τὴν ἱστορία τῆς ἐνδυνάμωσης τοῦ πρώτου ἀγγέλματος ἕως τὴν κρίση, κατὰ τρόπον ποὺ ἕως τώρα οὐδέποτε εἶχε ἀναγνωρισθεῖ. Τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ Δανιὴλ φέρει πολλὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἐννοιες στὴν τελείωση, ἂν καὶ αὐτὲς οἱ βαθυστόχαστες ἀλήθειες παραμένουν κρυμμένες στὸ σκοτάδι γιὰ ὅσους ἀρνοῦνται νὰ τραφοῦν μετὰ τὴ μεθοδολογία ποὺ προσδιορίζεται ὡς Ἄλφα καὶ Ωμέγα.

Κλείνοντας αὐτὴ τὴ μελέτη τοῦ δευτέρου κεφαλαίου τοῦ Δανιὴλ, θὰ συνοψίσουμε καὶ θὰ συνδέσουμε ὀρισμένες ἀπὸ τὶς ἀλήθειες καὶ τοὺς ὁδοδείκτες ποὺ ὁδηγοῦνται στὴν τελείωση ἀπὸ τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ Δανιὴλ. Πράττοντας τούτο, ἐπισημαίνουμε ὅτι τὸ μυστικὸν ποὺ

αποκαλύφθηκε στον Δανιήλ με τη νυχτερινή όραση αντιπροσωπεύει ακριβώς αυτές τις αλήθειες.

Θα εκθέσουμε τη σύνοψη και το συμπέρασμα στο επόμενο άρθρο.

«Ο Κύριος έχει τα ορισμένα όργανά Του για να συναντούν τους ανθρώπους μέσα στα σφάλματά τους και στις αποστασίες τους. Οι αγγελιοφόροι Του αποστέλλονται για να φέρουν μια σαφή μαρτυρία, ώστε να τους αφυπνίσουν από την υπνώδη κατάστασή τους και να ανοίξουν στη διάνοιά τους τους πολύτιμους λόγους της ζωής, τις Άγιες Γραφές. Αυτοί οι άνδρες δεν πρέπει να είναι απλώς κήρυκες, αλλά λειτουργοί, φορείς φωτός, πιστοί φρουροί, οι οποίοι θα διακρίνουν τον επαπειλούμενο κίνδυνο και θα προειδοποιούν τον λαό. Πρέπει να ομοιάζουν με τον Χριστό στον ένθερμο ζήλο τους, στη συνετή διακριτικότητά τους, στις προσωπικές τους προσπάθειες—εν ολίγοις, σε ολόκληρη τη διακονία τους. Οφείλουν να έχουν ζωτική σύνδεση με τον Θεό και να καταστούν τόσο εξοικειωμένοι με τις προφητείες και με τα πρακτικά διδάγματα της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, ώστε να μπορούν να φέρνουν από τον θησαυρό του λόγου του Θεού πράγματα νέα και παλαιά». Testimonies, τόμος 5, 251.